

6. DECEMBER

- Er der nogen som har set rullerne med gavepapir fra sidste år, spurgte Nisse-Taars højlydt?

- Næ, svarede Nisse-Line, Det er ikke sikkert, at vi fik dem med, da vi flyttede fra klokketårnet.

De ledte alle vegne i de forskellige flyttekasser for at se, om det skulle ligge dér, men gavepapiret var og blev borte.

- Nå, så må vi ud at købe noget nyt, sagde Nisse-Taars. Og musen Valde ville også gerne med ud at købe julegavepapir - og som sagt som gjort.

De to venner traskede afsted helt ind til byen for at finde en forretning, som solgte julegavepapir. Den første butik de så, havde et stort skilt i vinduet, hvor der stod "søde sager til den søde juletid", så de gik ind og stillede sig op køen, for der var mange kunder i butikken.

Da det endelig blev deres tur, sagde Nisse-Taars med høj og klar stemme: Goddag, goddov og hejsa, vi vil gerne købe noget julegaveindpakningspapir.

Ekspedienten smilede. – Desværre hr., vi har ikke julegaveindpakningspapir, men handler kun med slik og ikke papir. Men hvis du går op ad hovedgaden og drejer til venstre ved det lille stræde og fortsætter 15 meter og drejer til højre og så anden gang til venstre, så finder du en butik som handler med julegaveindpakningspapir.

- Tak for det, sagde Nisse-Taars og vendte sig om mod Valde: Du hørte, hvad manden sagde, nu skal vi bare finde butikken.

Og så gik de ud ad butikken, som kun handlede med "søde sager til den søde tand", men hverken Nisse-Taars eller Valde var særlig gode til at kende forskel på højre og

venstre, så da de kom hen til lille stræde, drejede de til højre i stedet for venstre – og så gik det jo galt.

- Vi må nok hellere spørge os for en gang mere, ellers finder vi aldrig den butik, som sælger julegaveindpakningspapir, sagde Nisse-Taars og stoppede de en gammel dame og spurgte om vej.

Den gamle dame stoppede op og stod og tænkte sig lidt om.... Jo, ser I, I skal gå tilbage til hovedgaden og krydse lige over den, så I kommer hen til det lille stræde og fortsætter et lille stykke frem og så drejer I til højre af den lille vej - og så skal I til venstre ved det andet vejkryds, og så ligger forretningen lige dér.

- Ih, tak lød det i kor fra både Nisse-Taars og Valde, og så spadserede de videre den vej, som den gamle dame havde fortalt.

Men ak – snart var de gået forkert igen og var endt samme sted, hvor de begyndte. Den gamle dame stod der stadig og så fortalte de hende, at de var gået galt igen.

- Vi kan altså ikke huske hvad der højre og venstre, sagde Nisse-Taars med bedrøvet stemme.

- Tag det roligt. Jeg har en god ide, som kan hjælpe dig med at finde vej, sagde den gamle dame og op ad sin taske tog hun sit strikketøj, også rev hun et stykke af garnet af.

- Hmm, tænkte Nisse-Taars, gad vide, hvad det går ud på?

- Kom her med din ene hånd, lød det fra den gamle dame, og Nisse-Taars stak sin højre nissehånd frem mod damen. Hun tog hans hånd og bandt et fint lille stykke garn fast rundt om pegefingeren og slog en lille sløjfe på det hele.

- Så, sagde hun - nu ved du, at den hånd hvor du har garnet bundet fast er din højre – så nu er du ikke længere i tvivl om, hvad der er højre eller venstre.

- Nøj, hvor smart, udbød Valde, som synes, det var en rigtig god ide, den gamle dame havde fået – for han var ved at være godt træet i sine små ben af at vade rundt hele tiden - uden at komme frem til den rigtige butik.

- Nisse-Taars bukkede og sagde tak for hjælpen, og så travede han og Valde afsted igen for at finde frem til dén butik, som solgte julegaveindpakningspapir.

- Langt om længe nåede de frem til butikken og så gik de i gang med at finde lige netop de ruller, som havde påtrykt et mønster, som de kunne lide.

- De købte 20 ruller julegaveindpakningspapir, for de havde mange gaver, som skulle pakkes ind inden juleaften.

- Da de havde betalt for de mange julegaveindpakningspapirruller gik de hjemad igen mod slottet.

